
**Sprawozdanie
z I Seminarium Prawnego dla Biznesu
„Preferencje podatkowe w czasie pandemii”
z dnia 19 stycznia 2021 r.
Wydział Prawa
Uniwersytet w Białymstoku**

1. Postulaty wynikające z Seminarium

1.1. Uwagi ogólne

Podczas seminarium zaprezentowano szereg postulatów dotyczących zagadnień preferencji podatkowych w czasie obecnie trwającej pandemii. Zaprezentowano obszary, które mogłyby stać się przedmiotem działań ustawodawcy. Postulaty te można przy tym podzielić na mające charakter ogólny i szczegółowy.

1.2. Postulaty ogólne

- uproszczenie niezrozumiałych dla przedsiębiorców przepisów prawa podatkowego, których nowelizacja często jest nieprzemyślana i pośpieszna. Takie działania sprawiają, że tworzone przepisy są nieczytelne i trudne do zrozumienia nawet dla prawników. Przysparza to wielu kłopotów przy ich interpretacji i stosowaniu, powoduje brak pewności prawa po stronie przedsiębiorców, a tym samym brak możliwości podjęcia świadomych decyzji biznesowych. Dotyczy to m.in. uchylonego już co prawda art. 15zrz ust. 1 pkt 3 z ustawy wprowadzającej tzw. drugą tarczę antykryzysową, co do którego nie wiadomo, czy ma zastosowanie do przedawnienia w prawie podatkowym. Zgodnie z tym przepisem w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres;

- zapewnienie większej stabilności przepisów prawa podatkowego. Częste zmiany powodują, że otoczenie prawne staje się coraz bardziej zawile i enigmatyczne, przedsiębiorcom coraz trudniej jest poruszać się w gąszczu ciągle nowelizowanych przepisów;
- zmniejszenie liczby obciążeń i zobowiązań podatkowych, zwłaszcza na czas pandemii, dla wybranych grup przedsiębiorców najbardziej dotkniętych obostrzeniami. Dobrym przykładem jest zaniechanie w całej Polsce poboru opłaty targowej w 2021 r., przy jednoczesnym zrekompensowaniu gminom utraty dochodów z tego tytułu. Podobnych działań wprowadzanych przez państwo korzystnych dla przedsiębiorców powinno być jednak więcej;
- zwiększenie ilości interpretacji ogólnych w zakresie prawa podatkowego. W obliczu ilości nowelizacji przepisów oraz niejasności nowych uregulowań, wydawanie przedmiotowych interpretacji przez ministra ds. finansów mogłoby zwiększyć pewność prawa i ujednolicić jego stosowanie,
- powrót do prac nad projektem nowej ordynacji podatkowej przygotowanym przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego. Wydaje się bowiem, że forma obecnej Ordynacji podatkowej, coraz bardziej odstaje od rzeczywistości gospodarczej, co uwydatniła trwająca obecnie pandemia. Przykładem jest brak wystarczającego uregulowania możliwości płynnej współpracy w formie elektronicznej pomiędzy administracją skarbową a podatnikami.

1.3. Postulaty szczegółowe

- uproszczenie dotychczasowych procedur w zakresie preferencji podatkowych, szczególnie w zakresie formularzy składanych przy ulgach związanych z pomocą publiczną. Wskazane jest, aby możliwość ubiegania się o pomoc była ogólnie dostępna. Nadmiar formalizmu buduje bariery administracyjne, z którymi przedsiębiorcy nie są sobie w stanie poradzić. Będąc w trudnej sytuacji finansowej nie mogą skorzystać z pomocy profesjonalistów;
- rozważenie możliwości umorzenia podatku, którego termin płatności jeszcze nie upłynął (zaniechanie poboru), jak również zaniechania ustalania podatków powstających po doręczeniu decyzji. W dobie pandemii jest to rozwiązanie, które mogłoby pozwolić na pewne planowanie przyszłości ze strony przedsiębiorców, obecnie bowiem mogą oni ubiegać się wyłącznie o umorzenie zobowiązań już wymagalnych;
- w zakresie zwolnień z podatku od nieruchomości, do wprowadzania których w związku z COVID-19 uprawnione są rady gmin, zasadne jest rozważenie rozszerzenia zakresu

rekompensaty utraconych z tego tytułu dochodów na wszystkie gminy, a nie tylko na gminy „górskie”. W obowiązującym stanie prawnym każda rada gminy może zwolnić z podatku od nieruchomości grunty, budynki oraz budowle związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatników, których sytuacja ekonomiczna uległa pogorszeniu w związku z pandemią. Wprowadzenie takiego zwolnienia, chociaż wspiera przedsiębiorców, jednocześnie obniża dochody własne gmin. Dlatego na pozytywną ocenę zasługuje mechanizm chociażby częściowej rekompensaty utraconych przez nie dochodów z tytułu wprowadzania tych zwolnień. Przewidziany jest on uchwałą nr 102 Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2020 r. w sprawie wsparcia na realizację zadań inwestycyjnych przez jednostki samorządu terytorialnego (M.P. poz. 662 ze zm.). Zakłada on dla zwrot 80% utraconych przez gminę dochodów z tytułu wprowadzenia zwolnienia z podatku od nieruchomości, za wybrane albo wszystkie miesiące pierwszego kwartału 2021 r. Preferencja ta wynika z art. 15p ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.). Rekompensata stosowana jest jednak tylko w odniesieniu do gmin wymienionych w załączniku nr 7 do ww. rozporządzenia obejmując 203 z prawie 2500 gmin funkcjonujących w Polsce. Brak jest uzasadnienia dla takiego różnicowania tych podmiotów, gdyż przedmiotowe kryterium uzyskania rekompensaty w postaci zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli wykorzystywanych m.in. do świadczenia usług hotelarskich, powoduje, że tego rodzaju obiekty funkcjonują w całym kraju. Ich właściciele na równych zasadach powinni korzystać z wprowadzanych przez rady gmin zwolnień. Tymczasem brak rekompensaty może działać demotywująco na te gminy, które chciałyby udzielać zwolnień, ale nie robią tego ze względu na stan ich budżetów. Udzielenie powszechnej rekompensaty dla wszystkich gmin wyeliminowałoby ten problem. Podkreślić przy tym należy, że rozwiązanie takie zostało na 2021 r. wprowadzone w zakresie rekompensaty dochodów utraconych przez gminy z tytułu ustawowego zwolnienia w tym okresie z poboru opłaty targowej. Stosownie do art. 31zzzm znowelizowanej ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, każdej gminie, która w 2021 r. nie będzie realizowała opłaty targowej, będzie przysługiwała z tego tytułu pełna rekompensata ze środków działającego przy Banku Gospodarstwa Krajowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Zasadne jest więc rozważenie analogicznego, powszechnego mechanizmu rekompensującego także przy zwolnieniach wprowadzanych dla przedsiębiorców przez rady gmin. Do rozważenia

natomiast, w zależności od możliwości budżetowych Państwa, pozostaje wysokość przyznanej rekompensaty;

- rozszerzenie listy podmiotów objętych wsparciem z Funduszy Europejskich, tak by pomoc dotarła do możliwie największego grona potrzebujących przedsiębiorców, zwłaszcza do tych którzy w rzeczywistości zostali dotknięci obostrzeniami w związku z trwającą pandemią. Do rozważenia pozostaje objęcie wsparciem szerokiego grona przedsiębiorców, którzy wykazują straty w działalności gospodarczej;

- zmiana ordynacji podatkowej w zakresie ulg podatkowych i dopasowanie jej przepisów do stanów nadzwyczajnych, takich jak pandemia oraz zamknięcie gospodarki.

2. Przebieg i dyskusja na Seminarium

W gronie zaproszonych prelegentów gościliśmy przedsiębiorców, przedstawicieli praktyków oraz pracowników naukowych Wydziału Prawa. Gościem specjalnym naszego spotkania był dr hab. Sebastian Skuza, prof. UW, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów oraz Generalny Inspektor Informacji Podatkowej. Grono przedsiębiorców reprezentował Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Białymstoku, Witold Karczewski. Wśród przedstawicieli praktyków gościliśmy dr. Grzegorza Jarosiewicza, doradcę podatkowego z Grupy Partnerskiej Buchalter oraz mec. Daniela Siedacza, radcę prawnego i partnera w Kancelarii Radców Prawnych Bieluk i Partnerzy.

Wydział Prawa reprezentowali: Dziekan, prof. dr hab. Mariusz Popławski, prof. dr hab. Leonard Etel oraz dr hab. Rafał Dowgier, prof. UwB.

Po uroczystym otwarciu i przywitaniu gości przez Dziekana Wydziału Prawa jako pierwszy głos zabrał Minister Sebastian Skuza. W swoim wystąpieniu podkreślał, że trwająca pandemia znacząco wpłynęła na przebieg procesów makroekonomicznych na świecie, w tym na gwałtowne wyhamowanie działalności gospodarczej oraz załamanie pozytywnych trendów makroekonomicznych. Wskazał, że ta sytuacja wymagała od rządu polskiego aktualizacji parametrów budżetowych i makroekonomicznych oraz uruchomienia odpowiednich narzędzi do walki ze skutkami pandemii. Jako przykład wskazał, min. nowelizację ustawy budżetowej w 2020 r.

W dalszej części swojej wypowiedzi podkreślił, że w obecnej sytuacji istotna jest kontynuacja ekspansywnej polityki budżetowej przez wspieranie ożywienia budżetowego poprzez stronę wydatkową. Zapewniał, że rozpoczęte w tym zakresie działania w ramach tarczy antykryzysowej będą kontynuowane w bieżącym roku. Budżet na 2021 r. został przygotowany

z uwzględnieniem sytuacji makroekonomicznej wywołanej pandemią, ale przy jednoczesnym wspieraniu wzrostu gospodarczego dzięki prowadzonej aktywnej polityce państwa. Wskazał, że dalsza realizacja programów społecznych również przyczyni się do łagodzenia skutków pandemii.

Minister Skuza zwracał uwagę, że wykonanie budżetu państwa za rok 2020 r. jest dużo lepsze niż zakładano w nowelizacji ustawy budżetowej, ze względu na dużo lepszą stronę dochodową niż zakładano. Również deficyt budżetowy powinien być dużo niższy od planowanego. Wszystko dzięki poprawie strony dochodowej, bez nadmiernej ingerencji w system podatków. Przedstawił optymistyczną prognozę dochodów podatkowych na rok 2021 wskazując na ich wzrost o ok. 5.5%. We wskazanej prognozie podkreślał również wprowadzenie nowego proinwestycyjnego opodatkowania osób prawnych wzorowanego na rozwiązaniach estońskich (tzw. estoński CIT). Zdaniem Ministra przyjęcie tego rozwiązania jest inwestycją w przyszłość. Jednocześnie w prognozie zakłada się m. in. odliczenie straty poniesionej od dochodu z działalności uzyskanego w roku 2019 oraz odliczenie od przychodu darowizn przekazanych na przeciwdziałanie Covid-19.

Wskazał, że deficyt budżetu państwa planuje się na poziomie ok. 80 miliardów zł. Wskazał również, że za rok 2020 dług publiczny nie przekroczy 60% PKB i będzie pod kontrolą limitu unijnego i konstytucyjnego. Jego zdaniem strona dochodowa została zaplanowana ostrożnie, a stawki od podatku od towarów i usług pozostaną na poziomie bieżącym.

Minister podkreślał również, że walka z kosztami pandemii będzie skutkować wzrostem państwowego długu publicznego i nie da się od tego uciec. Z tym problemem będzie się borykało wiele państw.

Podkreślał, że wprowadzane przez rząd tarcze antykryzysowe wpływają na utrzymanie miejsc pracy. Bezrobocie w Polsce jest na drugim miejscu w UE biorąc pod uwagę najniższą stopę bezrobocia. Liczy również, że jeżeli chodzi o głębokość recesji za 2020 rok, to też będziemy w czołówce państw europejskich.

Kończąc swoje wystąpienie zapewniał, że ministerstwo finansów jest nastawione na dialog ze stroną naukową i stroną pracodawców. Jednocześnie podkreślił, że państwo wykazało się aktywną postawą i nadal będzie taką politykę kontynuować, zwłaszcza w obszarze infrastrukturalnym i inwestycyjnym.

Zapewniał, że recesja w Polsce za 2020 rok będzie jedną z najniższych w Europie, a działania proinwestycyjne i prorozwojowe prowadzone i proponowane przez polski rząd przyczynią się do szybkiego powrotu na ścieżkę zrównoważonego wzrostu i rozwoju.

W kolejnym wystąpieniu Prezes Izby Przemysłowo- Handlowej w Białymstoku Witold Karczewski, podzielił się ze słuchaczami swoimi doświadczeniami i refleksjami na temat problemów podatkowych, jakie napotykają przedsiębiorcy w czasie pandemii.

Odniosł się do idei organizacji Seminariów Prawnych dla biznesu wskazując, że takie spotkania są potrzebne i ważne dla przedsiębiorców. Nawiązał do spotkania inauguracyjnego, które odbyło się 1 października 2020 r. i wyraził smutek z powodu nieuwzględnienia głosu przedsiębiorców w zakresie nieopodatkowywania podatkiem CIT spółek komandytowych.

Prezes Karczewski wskazał, na kilka jego zdaniem najważniejszych problemów z którymi mierzą się przedsiębiorcy. Pierwszy dotyczy częstych zmian w przepisach prawnych, niejasności tych przepisów oraz braku ich jednoznacznej interpretacji. Przedsiębiorcy nie są w stanie poradzić sobie bez wsparcia profesjonalnej obsługi prawnej, która jest bardzo kosztowna i czasochłonna.

Drugi wskazany przez niego obszar dotyczył podatku od nieruchomości, gdzie samorządy nie zawsze udzielały zgody przedsiębiorcom na umorzenie podatku. Wskazał, że w niektórych przypadkach doszło nawet do podwyższania przez gminy podatku od nieruchomości.

W dalszej części swojej wypowiedzi wskazał na problem jakim jest zamrożenie działalności wielu branż. Prezes podkreślał, że przedsiębiorcy są zdeterminowani i walczą, dokonują reorganizacji oraz wielu zmian po to by przetrwać. Nie wszyscy przedsiębiorcy są objęci wsparciem tarcz antykryzysowych. Podkreślał, że niektóre branże nie przetrwają, jeśli nie zostaną uruchomione.

Po wystąpieniu Prezesa Karczewskiego rozpoczął się panel dyskusyjny, który moderował Dziekan Wydziału Prawa prof. dr hab. Mariusz Popławski.

Dziekan odniósł się do wystąpień swoich przedmówców. Stwierdził, że nie zawsze istnieje możliwość upraszczania przepisów prawa. Podkreślił, że celem Wydziału Prawa jest kształcenie specjalistów i wychodzenie naprzeciw potrzebom rynku pracy. Dlatego od października na Wydziale Prawa będzie uruchomiony nowy kierunek studiów I stopnia: Prawo i podatki w biznesie oraz studia II stopnia: „Doradztwo podatkowe i administracja skarbową”. Wskazał, że celem Wydziału Prawa jest kształcenie przyszłych ekspertów w tym również w zakresie prawa podatkowego.

Dziekan podziękował Ministrowi S. Skuzie za deklarację dialogu i zasugerował powrót do prac komisji kodyfikacyjnej prawa podatkowego pod przewodnictwem prof. Leonarda Etela.

Jako następny głos zabrał dr Grzegorz Jarosiewicz, doradca podatkowy z Grupy Partnerskiej Buchalter, który przedstawił zagadnienie trybu ubiegania się przedsiębiorcy o ulgi

w spłacie podatków z uwzględnieniem przepisów regulujących pomoc publiczną. Podkreślił, że ustawodawca w ramach ustawodawstwa tzw. *antycovidowego* nie wprowadził przepisów w zakresie ulg podatkowych- rozwiązań mających na celu odciążenie podatników w realizacji obowiązków publiczno-prawnych. Podatnicy zostali postawieni w sytuacji, gdzie mogą wykorzystywać narzędzia, które były dostępne także przed wybuchem pandemii, np. odroczenie terminu płatności podatku i zaległości podatkowych, rozłożenie na raty płatności podatku i zaległości podatkowych oraz umorzenie zaległości podatkowej i umorzenie opłaty prolongacyjnej.

Omawiając kwestie dotyczące składania wniosków o skorzystanie z ulg zasugerował, aby wnioski formułować w sposób alternatywny przedstawiając np. dwie prośby, tj. o umorzenie i rozłożenie na raty. Należy również zwracać uwagę na wymogi formalne i uzasadnić interes podatnika lub ważny interes publiczny. Jest to warunek konieczny do przyznania ulgi.

Dr Jarosiewicz wskazywał, że z doświadczenia pracy z klientami obserwuje się, że organy podatkowe najczęściej wydają zgodę na rozłożenie zaległości podatkowych na raty. Jeśli chodzi o możliwość umorzenia, takie decyzje są wydawane bardzo rzadko. Występowanie o udzielenie pomocy publicznej jest niezwykle skomplikowane. Podkreślił, że w dobie pandemii działania państwa powinny dążyć do tego, aby ułatwić przedsiębiorcom występowanie o taką pomoc. Wypełnianie wielostronicowych formularzy i załączników jest ogromnym utrudnieniem z perspektywy przedsiębiorców. Dla przeciętnego przedsiębiorcy przebrnięcie przez ten proces bez pomocy prawnika jest to nie do przejścia.

Następnie prof. Leonard Etel przedstawił zagadnienie odroczenia terminu płatności podatków, rozłożenie na raty płatności podatków i umorzenie zaległości podatkowych. Potwierdził, że prawo podatkowe w zakresie ulg jest bardzo skomplikowane. Profesor stoi na stanowisku, że można to uprościć. Postuluje o uproszczenie formularzy, które przedsiębiorcy są zobowiązani wypełnić. Stwierdza, że w zakresie ulg podatkowych przedsiębiorca często nie wie o co wnioskować. Przepisy są zawiłe, trudne, a język ordynacji podatkowej hermetyczny.

Ubieganie się o ulgi w spłacie ułatwiłoby przedsiębiorcom wprowadzenie zaniechanie poboru i ustalania podatków, które bezzasadnie usunięto z ordynacji podatkowej w 2000 roku. Można również rozważyć przyznanie organom podatkowym przedłużanie terminów wynikających z przepisów prawa podatkowego w formie decyzji na wniosek podatnika.

Zdaniem Profesora przepisy ordynacji podatkowej są niedopracowane, powstawały w innej rzeczywistości i nie pasują do rzeczywistości *covidowej*. Twierdzi, że ordynacja podatkowa musi być napisana od nowa. Podkreśla, że projekt opracowany przez Komisję kodyfikacyjną prawa podatkowego jest gotowy i czeka na wykorzystanie.

W kolejnym wystąpieniu mec. Daniel Siedacz, Partner w Kancelarii Radców Prawnych Bieluk i Partnerzy przedstawił temat kryteriów decydujących o przyznaniu ulg i interesie podatnika. Wskazywał, że istotny jest sposób wnioskowania o te ulgi. W związku z tym, że pojęcia takie jak: ważny interes podatnika oraz interes publiczny nie są zdefiniowane, są zaliczane do tzw. klauzul o charakterze generalnym, trudno jest kategorycznie zakwalifikować konkretną sytuację jako spełniającą przesłanki do zastosowania preferencji, pozostaje to do oceny organu. Dodatkowo dochodzi uznaniowy charakter przyznawania omawianych preferencji. Sposób sformułowania wniosku i przekonanie organu jest bardzo istotne dla uzyskania pozytywnej decyzji. Przy formułowaniu wniosków należy zwrócić uwagę na wszystkie okoliczności. Mecenas Siedacz potwierdził zasadność formułowania żądań alternatywnych, wskazując jednocześnie na małe szanse uzyskania wskazanej alternatywnie preferencji o dalej idących skutkach.

Podkreślił również, że sam stan pandemii nie oznacza istnienia przesłanek ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego. W jego opinii przesłanką interesu publicznego w dobie pandemii może być chęć utrzymania przedsiębiorstwa, chęć utrzymania mechanizmu, który generuje dochody i w konsekwencji wpływy budżetowe. W szeroko pojętym interesie publicznym jest również dążenie do uniknięcia sytuacji, gdy przedsiębiorca- wnioskodawca, jego kontrahenci i pracownicy będą zmuszeni skorzystać z pomocy socjalnej państwa na wypadek upadłości przedsiębiorstwa.

Ostatnim wystąpieniem w panelu dyskusyjnym była prezentacja zagadnienia preferencji w zakresie podatku od nieruchomości przyznawanym przedsiębiorstwom przez gminy dr. hab. Rafała Dowgiera, prof. UwB. Profesor omówił istotę zagadnienia wskazując, że wraz z udzieleniem przedsiębiorcom ulg podatkowych spadną dochody własne gminy. Twierdzi, że należy wyważyć te argumenty i dążyć do kompromisu. Każda preferencja podatkowa pozostawia ubytek w budżecie. Nieudzielenie preferencji zwłaszcza w pandemii może doprowadzić do likwidacji źródła tego dochodu, jakim jest przedsiębiorca. Podkreślał, że samorządy są w trudniej sytuacji i muszą dokonywać trudnych wyborów. Wskazał na dwa rodzaje preferencji: ulgi w zakresie spłaty zobowiązań podatkowych oraz preferencje mające charakter generalny określone w aktach prawa miejscowego w uchwałach podatkowych rad gmin. Podkreślił również, że istnieje ukształtowany katalog preferencji, które gminy mogą przyznawać w zakresie podatku od nieruchomości, ale nie jest on dostosowany do czasów pandemii. Pojawia się problem pomocy publicznej, ponieważ różnicowanie stawek może się odbywać tylko w zakresie pomocy *de minimis* i jest limitowane. Po pierwsze przy dużych podatnikach nie stanowi to wielkiej kwoty. Po drugie przy zwolnieniach od podatku od nieruchomości rady gmin nie mogą udzielać tzw. preferencji podmiotowych. Konstrukcja

przepisów kompetencyjnych, która uniemożliwia udzielanie preferencji w postaci niższych stawek podatkowych lub zwolnień określonym kategoriom przedsiębiorców stanowi ogromne utrudnienie przy podejmowaniu uchwał podatkowych. Profesor wskazywał, że w ustawie z dn. 2 marca 2020 o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19 wprowadzono takie przepisy kompetencyjne, na podstawie których rada gminy może udzielać zwolnień o charakterze podmiotowym, czyli zwolnić z podatku określone grupy przedsiębiorców. Przesłanką jest np. utracenie płynności finansowej. Wiele gmin z tego uprawnienia korzystało. Ważnym uprawnieniem przyznanym gminom jest również możliwość przedłużenia płatności rat podatku od nieruchomości w związku z COVID-19. Podsumowując swoje wystąpienie prof. Dowgier sformułował następujące konkluzje:

Po pierwsze powiązanie ulg i zwolnień podatkowych z obniżeniem dochodów własnych gminy powoduje, że preferowaną formą wsparcia przez gminy są formy nieprowadzące do wygaszenia zobowiązania podatkowego. Po drugie przykład refundacji uszczerbku w dochodach z opłaty targowej, czy refundacji dla gmin górskich z tytułu zwolnień z podatku od nieruchomości powinno być punktem wyjścia do dyskusji nad potrzebą wprowadzenia ogólnych mechanizmów polegających na tym, że państwo przynajmniej w jakimś zakresie partycypuje w udzielaniu przez gminy zwolnień z podatków od nieruchomości dla określonych branż. Przede wszystkim chodzi o branże, które są zamknięte. Po trzecie nowe uprawnienia dla gmin powinny być podstawą do dyskusji, czy nie należy uelastyczyć prowadzenia przez gminy polityki podatkowej poprzez przyznanie im szerszych uprawnień i kompetencji poza okresem pandemii.

Jako ostatnia głos zabrała dr Magdalena Kun-Buczko, koordynator Seminariów Prawnych dla Biznesu i Pełnomocnik Dziekana ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Podziękowała wszystkim prelegentom i uczestnikom spotkania i zapowiedziała kolejne Seminarium poświęcone problematyce prawa zamówień publicznych, które zostało zaplanowane na 13 kwietnia 2021 r.

W toku dyskusji uczestnicy wskazywali, że przyznawanie preferencji podatkowych nie powinno być akceptacją nieudolności w zarządzaniu przedsiębiorstwem, czy też wcześniejszego marnotrawstwa i spożytkowania środków na cele nie związane z działaniem przedsiębiorstwa, powinno być realną pomocą dla podmiotów gospodarczych, które bez własnej winy znalazły się w trudnej sytuacji gospodarczej, jak np. podmioty, których działalność musi zostać ograniczona w związku z obostrzeniami w dobie pandemii. Okres pandemii pokazał, że przepisy ordynacji podatkowej nie zostały dostosowane do stanów nadzwyczajnych, przepisy te funkcjonują w niemal niezmiennym brzmieniu od wielu lat, podczas gdy realia gospodarcze ulegają ciągłym zmianom zwłaszcza czasie pandemii.

Podkreślano, że zmiany w prawie podatkowym w zakresie ulg podatkowych nie powinny być wprowadzane w „tarczach”, powoduje to nieprzejrzystość i zawilość przepisów, oraz trudności po stronie podatników. Biorąc powyższe pod uwagę, nasuwa się oczywisty wniosek, iż obecna Ordynacja podatkowa wymaga niezwłocznej zmiany.

prof. dr hab. Mariusz Popławski
Dziekan Wydziału Prawa UwB

Witold Karczewski
Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Białymstoku

Wojciech Strzałkowski
Prezes Podlaskiego Klubu Biznesu

dr Magdalena Kun-Buczko
Pełnomocnik Dziekana ds. otoczenia społeczno-gospodarczego